

14. nedjelja kroz godinu C

U koju god kuću uđete, najprije recite:

*"Mir kući ovoj!" Bude li tko ondje prijatelj mira,
počinut će na njemu mir vaš. (Lk 10,5.6)*

Prvo čitanje

Izaja 66,10-14c

Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime, svi koji ste nad njim tugovali, da se nadojite i nasitite na dojkama utjehe njegove, da se nasišete i nasladite na grudima krepčine njegove. Jer ovako govori Gospodin: "Evo mir ču na njih kao rijeku svratiti i kao potok nabujali bogatstvo naroda. Dojenčad ču njegovu na rukama nositi i milovati na koljenima. Kao što mati tješi sina tako ču i ja vas utješiti – utješit ćete se u Jeruzalemu."

Kad to vidite, srce će vam se radovati i procvast će vam kosti ko mlada trava. Očitovat će se ruka Gospodnja na njegovim slugama.

Druge čitanje

Galaćanima 6,14-18

Braćo i sestre! Bože sačuvaj da bih se ja ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svjetu. Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego – novo stvorenje. A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega – mir i milosrđe! Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove. Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo i sestre! Amen.

Evangelije

Luka 10,1-9

U ono vrijeme: Odredi Gospodin drugih sedamdesetvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: "Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni

torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću."

"Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'"

Za razmišljanje

Mnogi vide Crkvu samo kao veliku organizaciju s mnogo službenika, kao instituciju s mnogo ustanova, kao pogon za pružanje usluga koje čovjek treba u određenim trenucima svoga života. I s tom vanjskom slikom je poglavlje o Crkvi kod mnogih zaključeno. No današnje nam Evanđelje pokazuje sasvim drugčiju sliku Crkve. Radi se tu o posvešćivanju izvora i jezgre Crkve. Uz dvanaest apostola Isus šalje i sedamdeset dva druga učenika. Broj, dakle, koji vrijedi zapaziti, a kojim Luka želi izreći da su svi kršćani pozvani naviještati uskršnucu novoga čovjeka. Svi koji to novo stvaranje, Kraljevstvo Božje žele unijeti u svijet, i to takav kakav jest, moraju biti svjesni da su kao ovce među vukovima kad se radi o navještanju drugih, novih vrednota. Njihova jakost nije u kesi, niti u torbi, niti u obući – to nisu sigurnosti Kraljevstva Božjega.

"Nikog putem ne pozdravljajte" želi reći: ne dajte se smetati u svojem pozivu koračajte prema cilju i ne idite stranputicama. Još ima neizmjerno mnogo posla. Jedino što Isus daje učenicima na put jest mir – šalom – u židovskom smislu, dakle sreću, zdravlje i spas u sveobuhvatnom, općeljudskom smislu. Šalom, učenici trebaju tu ključnu riječ Evanđelja ne samo propovijedati, nego i donositi. Zato postoji i Crkva i to je njezino poslanje. Ona treba ljudima spasenje, koje je sam Krist, naviještati i donositi. Za Crkvu nije ništa drugo važno. Ono što Crkva čini treba biti povezano s tim poslanjem ili inače nema smisla. Uspjeh poslanja učenika ne ovisi o opremi, nego o samoj poruci – to nam Isus u današnjem Evanđelju jasno daje do znanja. Kada, dakle, Crkva danas govori o miru, ona ne ponavlja samo ono što i drugi govore. Crkveni šalom mora ići dublje. Moramo se, već prema svojim mogućnostima, zalagati za pravednost među ljudima, tj. težiti za onim stanjem u kojem će svaki čovjek dobiti ono što mu pripada, naime slobodu, ljudsko dostojanstvo, sigurni život, zaštitu. Jasno je da je takav sveobuhvatni mir dar Božji i da se ne da doseći ljudskim djelovanjem. Isto je tako jasno da za taj dar moramo moliti kako bi Duh mogao u nama djelovati. Stoga je dobro što idemo u Crkvu – ne zbog omalovažavanja smrtnoga svijeta, nego da bismo ojačani molitvom i božanskim mirom mogli dati svoj doprinos novom i ljepšem svijetu.

14. nedjelja kroz godinu C

U koju god kuću uđete, najprije recite:

*"Mir kući ovoj!" Bude li tko ondje prijatelj mira,
počinut će na njemu mir vaš. (Lk 10,5.6)*

Prvo čitanje

Izaja 66,10-14c

Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime, svi koji ste nad njim tugovali, da se nadojite i nasitite na dojkama utjehe njegove, da se nasišete i nasladite na grudima krepčine njegove. Jer ovako govori Gospodin: "Evo mir ču na njih kao rijeku svratiti i kao potok nabujali bogatstvo naroda. Dojenčad ču njegovu na rukama nositi i milovati na koljenima. Kao što mati tješi sina tako ču i ja vas utješiti – utješit ćete se u Jeruzalemu."

Kad to vidite, srce će vam se radovati i procvast će vam kosti ko mlada trava. Očitovat će se ruka Gospodnja na njegovim slugama.

Drugo čitanje

Galaćanima 6,14-18

Braćo i sestre! Bože sačuvaj da bih se ja ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego – novo stvorenje. A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega – mir i milosrđe! Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove. Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo i sestre! Amen.

Evangelije

Luka 10,1-12.17-20

U ono vrijeme: Odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: "Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas.

U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću."

"Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'

A kad u neki grad uđete pa vas ne prime, izdiđite na njegove ulice i recite: 'I prašinu vašega grada, koja nam se nogu uhvatila, stresamo vam sa sebe!' Ipak znajte ovo:

'Približilo se kraljevstvo Božje!' Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti lakše negoli tomu gradu."

Vratiše se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći: "Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime!" A on im reče: "Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade. Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima."

Za razmišljanje

Mnogi vide Crkvu samo kao veliku organizaciju s mnogo službenika, kao instituciju s mnogo ustanova, kao pogon za pružanje usluga koje čovjek treba u određenim trenucima svoga života. I s tom vanjskom slikom je poglavljje o Crkvi kod mnogih zaključeno. No današnje nam Evanđelje pokazuje sasvim drugčiju sliku Crkve. Radi se tu o posvećivanju izvora i jezgre Crkve. Uz dvanaest apostola Isus šalje i sedamdeset dva druga učenika. Broj, dakle, koji vrijedi zapaziti, a kojim Luka želi izreći da su svi kršćani pozvani naviještati uskrsnuće novoga čovjeka. Svi koji to novo stvaranje, Kraljevstvo Božje žele unijeti u svijet, i to takav kakav jest, moraju biti svjesni da su kao ovce među vukovima kad se radi o navještanju drugih, novih vrednota. Njihova jakost nije u kesi, niti u torbi, niti u obući – to nisu sigurnosti Kraljevstva Božjega.

"Nikog putem ne pozdravlјajte" želi reći: ne dajte se smetati u svojem pozivu koračajte prema cilju i ne idite stranputicama. Još ima neizmjerno mnogo posla. Jedino što Isus daje učenicima na put jest mir – šalom – u židovskom smislu, dakle sreću, zdravlje i spas u sveobuhvatnom, općeljudskom smislu. Šalom, učenici trebaju tu ključnu riječ Evanđelja ne samo propovijedati, nego i donositi. Zato postoji i Crkva i to je njezino poslanje. Ona treba ljudima spasenje, koje je sam Krist, naviještati i donositi. Za Crkvu nije ništa drugo važno. Ono što Crkva čini treba biti povezano s tim poslanjem ili inače nema smisla. Uspjeh poslanja učenika ne ovisi o opremi, nego o samoj poruci – to nam Isus u današnjem Evanđelju jasno daje do znanja. Kada, dakle, Crkva danas govori o miru, ona ne ponavlja samo ono što i drugi govore. Crkveni šalom mora ići dublje. Moramo se, već prema svojim mogućnostima, zlagati za pravednost među ljudima, tj. težiti za onim stanjem u kojem će svaki čovjek dobiti ono što mu pripada, naime slobodu, ljudsko dostojanstvo, sigurni život, zaštitu. Jasno je da je takav sveobuhvatni mir dar Božji i da se ne da doseći ljudskim djelovanjem. Isto je tako jasno da za taj dar moramo moliti kako bi Duh mogao u nama djelovati. Stoga je dobro što idemo u Crkvu – ne zbog omalovažavanja smrtnoga svijeta, nego da bismo ojačani molitvom i božanskim mirom mogli dati svoj doprinos novom i ljepšem svijetu.